

главатары тѣ, послѣдовали сж война та, въ сичкы тѣ обстоятельство живота, тии сж налагали народу волю тж силнихъ коимъ сж были прѣдставители; никакво народно или частно тѣржство, никакво гражданско или религиозно дѣло не е могло да ся испълни безъ тѣхно то посрѣдствие. —

— Барди тѣ же сж были пѣвци тѣ на религиозны тѣ и свѣтовны тѣ пѣсны. Тии сж живѣли свѣтскы животъ какъ то Овати тѣ, възпѣваюшти, въ народны тѣ събраныя, народны тѣ попрѣданыя (народнѣ тж повѣстность), а въ домове тѣ на главатары тѣ семѣйны тѣ подвигы. Тии сж усърчявали войници тѣ на бойно то поле, прославляли сж славж тж имъ послѣ успѣха, отдавали сж всемъ похвалы или укуренныя съ най-голѣмж тж свободж. Тии сж были и искусни гуслари, а граино то орждие съ кое сж свирили звало ся *rotte=ромъ*.

Чинъ друидскы е былъ избирателенъ:

L'ordre des druides était électif, et comme il possédait le monopole de l'éducation, il pouvait à loisir se former des adeptes au moyen desquels il se recrutait. Le temps du noviciat, mêlé de sévères épreuves, et passé dans la solitude au fond des bois ou dans les cavernes des montagnes, durait quelquefois vingt ans; car il fallait apprendre de mémoire cette immense encyclopédie poétique qui contenait la science du sacerdoce. Chacune des deux classes inférieures de la hiérarchie étudiait la partie relative à son ministère; mais le druide devait tout savoir. Un druide suprême ou grand pontife investie, pour toute sa vie, d'une autorité absolue, veillait au maintien de l'institution; à sa mort, il était remplacé par le druide le plus élevé en dignité après lui; s'il se trouvait plusieurs prétendants dont les titres fussent égaux, l'ordre prononçait, en conseil général, à la pluralité des voix. (Вышь Histoire des Gaulois, Livr. IV, ch. 1, p. 502 par Améd. Thierry).

Друиди тѣ имали, казвжтъ, и нѣкаквж си писменость, отъ коуж сега нѣма никакви си остатки. А поучение то имъ ся съкратѣвало въ слѣдныя тры начяла: *Славы Бога или богове тѣ; не струвай зло; брани ся юнашкы.*

Друди тѣ въ лѣкуванѣ то си при даванѣ то на былкы тѣ (трѣвы тѣ) употрѣблѣвали сж и нѣкаквы си баанныя; а отъ былкы тѣ што сж употрѣблѣвали, най-важна е была *джбова та имла*, коуж сж брали на новж тж си годинж съ голѣмо вѣройсповѣдно тѣржство.

Тии носили, въ знакъ чина си, закачено на шии тѣ си, единъ валиакъ кату іайце: *anguinum ovum=зминско іайце, œuf de serpent*, и владало е вѣрванѣ чи то іайце ся было съставѣло отъ плюнкы тѣ (пѣнж тж) на множество събрани ведно зми, сплитаюшти ся и приплитаюшти ся; а въ него валиакъ, *зминское іайце*, имало, вѣрвали тии, чюдотворнж силж. Ето какъ описва това *зминско іайце* Г. Amédée Thierry: Ce prétendu œuf, qui paraît bien